

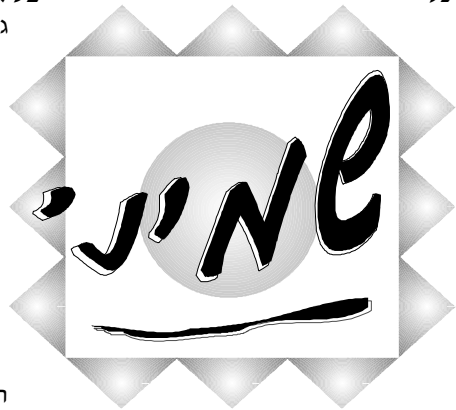
לזכרון נצח מורינו ר' ישראל בער אודסר בן ר' אייזיק שלמה, זצ"ל

השמת עיני רבי נחמן אפרסל

קח לך עגל בן בקר לחטאת ... (ויקרא ט, ב)

כל המניעות העוברים על האדם, כולם הם בחינת כוח המכריח, שרוצים להכריח את האדם ולהרחיקו מהקדשה. אבל כשמתגברין למשוד עצמו תמיד אל שורשו, אל נקדת האמת, אל מקום שנחצב נשמיתו משם, ועיקר הכל הוא הצדיק האמת, אזי בקל יתגבר על הכוח המכריח, כי כוח המכריח הוא רק לפי שעה, לפי הזמן שיש לו כוח להכריח ולרחק, אבל בסוף המכריח ישוב מאליו למקומו ושורשו על ידי כוח המושך, שהוא נשאר קיים לעולם. ועל כן כשיתגבר להמשיך את עצמו ברצונו תמיד אל נקדת האמת, ששם עיקר כוח המושך האמתי, אזי בוודאי יתבטל כוח המכריח וישוב אל מקומו האמתי, ואז יהיה לו טובה גדולה מה שהיה לו כוח המכריח שהיה מרחיקו, כי רק בשביל זה בא לעולם, שיעסק במלחמה זו ובאמנות זאת, להגביר כוח המושך על כוח המכריח, ואז נעשה מזה כלים נפלאים ותיקונים גדולים, כמו שנראה בחוש גם בגשמיות, שרוב האמנות של הכלים נפלאים שנעשים בחכמה גדולה, שקורין "מאשינעט", הכל הוא על ידי חכמת כוח המכריח וכוח המושך, וכן במלאכת המורה-שעות ושאר כלים נפלאים, כמבאר בפנים. וכמו כן גם ברוחניות, כי טבע הנשמה להיות נמשכת תמיד אל שורשה העליון, ששם כוח המושך האמתי, אך הכריחו אותה לירד לזה העולם, שכולו בכלל הוא בחינת כוח המכריח נגד הנשמה שכסופה ותשוקתה תמיד נמשכת למעלה לשורשה, אך כל כוונתו יתברך כדי שתתגבר בכוח המושך על כוח המכריח, ואז תהיה מושכת אחרים עמה ואחרים לאחרים, כמו הגלגלים והאופנים של הכלים הני"ל. וכל מה שמתגבר כוח המכריח ומרחיק ביותר, נעשים על ידי זה כלים נפלאים יותר ויותר, למי שבקי באמנות לכוון המידה איך להגביר כוח המושך בחכמה נפלאה שיפעל פעלת אמנותו. וזה שכתוב אחר פסוק: ויהי ביום השמיני, קח לך עגל בן בקר לחטאת. ופירש רש"י: לכפר על עון העגל. כי עתה נתהפך הכוח המכריח ועולה לקרבן שהוא בחינת מה שמעלין עגל בן בקר דייקא לחטאת, כי משם, מבחינת שור ועגל, משם בעצמו השתלשלות יניקת העבודה זרה של עגל שהתגבר מסטרא דשמאל כידוע ששורש היצר הרע מסטרא דשמאלא שהוא בחינת שור ועגל, כמו שכתוב: ופני שור מהשמאל. וצוה ה' יתברך להעלות דייקא העגל לחטאת להפך כוח המכריח אל הקדשה, כי אחר כך כששבין נעשה תיקון נפלא על ידי זה דייקא כני"ל. (לקוטי הלכות – הלכות יום-טוב ה', אותיות א' ג')

מעלה גרה, כי אדרבא כשהנפשות הני"ל באים לתוך גוף ישראל הם נחים ושקטים שם כי זכו לעלות למעלתן, לבחינת מדבר דקדשה, ובכוח האכילה האדם מהלל להשם יתברך בבחינת "ואכלתם וכו' והללתם את שם ה'", ואז עולין כל הנפשות הני"ל לתכלית שלמותן. ועל כן גם אצל האדם, כשהוא שיכור ומבלבל ואינו בגדר דעת האדם בשלמות, אז אין להמאכלים מנוחה גם אצלו, ועל ידי זה מעלה גרה גם כן, ולפעמים בא להקאות על ידי זה. והסימן טהרה השני הוא "מפרס פרסה", כי עיקר קיום האדם על רגליו הוא על ידי הדעת, וכן עיקר הדבור של האדם הוא גם כן על ידי הדעת שיש בו, ובזה נבדל המדבר מן החי במה שיש לו כוח הדבור והולך על רגליו בקומה זקופה. ועל כן השיכור שדעתו מבלבל, אינו יכול לדבר כראוי ואינו הולך על רגליו כראוי. ועל כן המינים טהורים, מחמת שיש בהם טוב, שהוא מבחינת הדעת שהוא עיקר הטוב, על כן אף על פי שהולכים על ארבע, אף על פי כן חיות הנפשות המלבשות בהם בוקע ברגליהם ועל ידי זה מפרסיסן פרסה, אבל הנפשות העשוקות במינים הטמאים, הם נתפסים שם מאד עד שאין יכולין לבקע ולייצא שום הארה מהם כלל, ועל כן פרסותיהם קלוטות (לקוטי הלכות - הלכות סימני בהמה וחיה טהורה א' לפי אוצר היראה - אכילה, אות צח)

כל אשר לו סנפיר וקשקשת... (ויקרא יא, ט)

גם מי שזכה לשלמות הדעת בחינת עלמא דאתי, צריך לייזר מאד לצמצם דעתו, שלא לכנס לפנים ממחיצתו. ועל כן הדגים שהם בחינת דעת, עיקר הסימני טהרה שלהם הם הקשקשים, שהם בחינת לבושי השכל, בחינת צמצום. וזה בחינת הסנפירי, שהם כנפי הדגים השטים על ידם בתוך המים, שזה בחינת כנפי השכל השט ופורח בתוך בחינת המשכת הדעת של בחינת עלמא דאתי, כי צריך להגדיל השכל ולהעמיק מחשבתו בזה ולהיות שכלו שט ופורח ומעופף מאד בתוך קדשת הדעת הזה; אבל אף על פי כן צריך לייזר מאד גם בהצמצום הני"ל, כי כשאינו לו צמצום אז הוא יוצא על ידי זה מגבול הקדשה לגמרי, ואז הוא בבחינת פגם הדעת, פגם הברית, שזה בחינת הדגים טמאים, שיש מינים כאלו שיש להם סנפיר אבל אין להם קשקשת, בחינת הצמצום הני"ל, ועל ידי זה הם טמאים ואסורים. ומחמת ששם בבחינת הדגים, היינו אותם שזכו כבר לבחינת קדשת הברית והדעת, עיקר היצר הרע שיש שם הוא להרס לעלות אל ה' לכנס לפנים ממחיצתו, שעל ידי זה יכול לצאת מגבול הקדשה לגמרי, חס ושלוס. ועל כן שם עיקר התיקון והקדשה תלוי רק בהצמצום שהוא בחינת קשקשים, על כן עיקר הסימן טהרה של הדגים גם כן הוא הקשקשים, כמאמר רבותינו ז"ל: כל שיש לו קשקשת יש לו סנפיר וכו' (לקוטי הלכות - הלכות סימני דגים א' לפי אוצר היראה - אכילה אות קיב)

כל מפרסת פרסה ושענת ששע פרסות מעלת גרה בבהמה.. (ויקרא יא, ג)

ידוע שבהמות טהורות וחיות טהורות הם מבחינת נגה, בחינת תרגום, שהוא מערב טוב ורע; והמינים הטמאים הם מבחינת השלש קליפות טמאות, שהם כולו רע לגמרי. ועל כן הבהמה טהורה, הסימן שלה, שהיא מעלת גרה ומפרסת פרסה. כי ידוע שבכל הדברים שבעולם יש בהם ניצוצות הקדשה, היינו בחינת נפשות קדושות שנפלו ממדרגתן מבחינת מדבר ונתלבשו בחי או בצומח, ואחר כך כשהחי אוכל הצומח, אזי עולין הנפשות מבחינת צומח לבחינת חי שהוא גבוה ממנו במדרגה, אך מחמת שאין זה תכלית שלמותן עדיין, כי עיקר השלמות לחזר למעלתן לבחינת מדבר, על כן כשבהמה טהורה אוכלת הצומח, ומחמת שבהמה טהורה היא מבחינת נגה ומערב בה טוב גם כן, על כן הנפשות שבצומח אינם נלכדים ונאסרים שם כל כך, וזוכרין עדיין את מעלתן, ועל כן אינם יכולים לנוח ולשקט שם בהחי הטהור, כי מתאווים לעלות לבחינת מדבר, ועל כן חוזרין ועולין בכל פעם מבטן הבהמה אל צווארה ואל פיה, ששם סמוכין ביותר לכלי הדבור שבמדבר, ועל כן היא מעלת גרה; אבל המינים הטמאים לגמרי אינם מעלין גרה, כי הנפשות המלבשות בהמאל שאוכלים תכף כשבאים לתוך הטמאים, אזי נלכדים ונאסרין שם כל כך עד שאין יכולין לזוז ממקומן בבחינת "נתנני ה' בידי לא אוכל קוסי", ועל כן אינם מעלין גרה; וכן, להבדיל, האדם אינו

סיפור
(כרכבי אור - אנשי מוהרי"ן ג)
... בקיץ שקדם התקרבות מוהרני"ת ז"ל לאדמו"ר זצוק"ל, היה בדעת מוהרני"ת ז"ל לקבוע דירתו בברדיטשוב או באדעס, אודות מסחר החניות של אביו כני"ל, רק שנתעבב מחמת שהגיעה לו ידיעה מחותנו רבי דוד צבי ז"ל שהוא צריך לעבר דרך נעמירוב בניסיעתו. והי' יתברך סיבב שנדחה ניסיעת חותנו מיום אל יום עד אחר ראש חודש חשוון, ומוהרני"ת ז"ל חיכה והמתין עליו בנעמירוב. ובתוך כך סיבב הי' יתברך בנפלאותיו העצומים שיצא אדמו"ר זצ"ל לברסלב שהיא קרובה לנעמירוב עיר מושבו של מוהרני"ת ז"ל בערך שמונה עשר מיל (וכל זה היתה סיבה מאת השם יתברך כדי שיתקרב מוהרני"ת ז"ל לאדמו"ר זצ"ל כדי שעל ידי זה לא תשכח אפילו דבור אחד מדברי אדמו"ר זצ"ל).

לעילוי נשמת מרת בלרה בת דיאמנטא , ת.נ.צ.ב.ה.

ומיד כששמע זאת מוהר"ת ז"ל שאדמו"ר קבע שיבתו בברסלב, נבער לבבו כל כך עד ששכח ולא העלה עוד על לבבו ממוחשבותיו ומסחריו הני"ל, ותכף רצה לנסע אליו במהירות האפשרי כי אביו היה אז בברדיטשוב. על כך נתיישב בדעתו שלעת עתה יסע מיד לפי שעה כי כעת ממילא אין לו מניעה גדולה מחמת שאביו אינו בביתו, ואחר כך אם יראה ויחזה שמקבל מאתו חכמה ודעת להתחזק בקיום התורה (שזה עיקר וכו' כנ"ל), ויראה ויבין בדעתו שיהיה לו תועלת מאתו בעבודת ה' לא יביט עוד אחר כך על שום מניעה - מהדורא בתרא - אפילו על המניעות אשר מאביו, כי גם על זה נאמר 'אתה ואביך חייבים בכבודי'. כי אי אפשר לקיים כל המצוות התלויות בלב שהם העיקר, רק על ידי התקשרות לצדיקים ולדבריהם הקדושים המחזיקים את הלב בתפילה ובשאר עצויותיהם הקדושות לכל אחד ואחד לפי מקומו ושעתו. ועיין בורה דעה חלק ב' סימן ר"מ סעיף כ"ה ובפתחי תשובה שם סעיף קטן כ"ב לענין תפילה בכוונה. ובאמת אחר כמה שנים התחרט אביו מאד על כל אשר הצר לו והודה לו על כל מעשיו בכל לבו ונפשו. וזה היה עוד בזה העולם, ומכל שכן בעולם הבא, בוודאי הוא מחזיק לו טובה בלי שיעור כי 'ברא מזכה אבא' כמובא בספרי אמת - ועיין בספר חיי-מוהר"ן, בסיפור מעלת המתקברים אליו באות טו].

וכן היה, שנסע בשבוע זאת הוא (מוהר"ת ז"ל) ורבי נפתלי ז"ל ועוד שני אנשים (רבי ליפא ורבי זלמן הקטן) לאדמו"ר צוק"ל. ומיד בכניסתם לאדמו"ר ז"ל דבר עמהם הרבה...

מה מאד עצמו נפלאותיו יתברך שדייקא עתה, ברובי חשכת אפלתנו, אנו רואים צמיחת קרן ישועה, והיה כי יבצע ה' את כל מעשיו, נספר תהילות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו לחיותנו לנצח. אני מצפה בכל עת לישועתך הגדולה ובהכרח שיעבר כמה מיני מניעות ויסורים על כל מי שרוצה ליגע ולהירחיק בריח דברי ספרי הצדיק.

צריכים להמשיך מהצדיק חכמה והתבוננות גדול, עד שיזכה לשאר על עמדו תמיד כל ימי חייו ולא יניח להפיל את עצמו לעולם, כי אף-על-פי שהעיקר הוא תמימות ופשיטות גמור, אף-על-פי כן זה התמימות האמתי אי אפשר לקבל כי אם על-ידי שישקף הרבה הרבה על דלתי הבית מדרש של הצדיק האמת שהוא חכם ונבון גדול.

כשרואה אדם שיש לו עקמומיות בלבו, בפרט כשיש לו עקמומיות הרבה בלבו, אזי הוא צריך לשים עצמו כבהמה לסלק דעתו לגמרי, כאילו אין לו שום דעת כלל ויסמך רק על אמונה וילך רק בתמימות ופשיטות לבד, ואזי זוכה אחר-כך לדעת גדול מאד ולפשוט עקמומיות שבלבו.

ה' ישמח נפשך ויחזק רגלך שילכו בדרכי הצדיק האמת, ילכו ולא ייעפו ירוצו לעבודת ה' ולא יגעו. המתפלל תמיד לשלומם והצלחתם בזה ובבא.

ישראל דב אודעסר

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

רבי ישראל והחסידים שרים בשמחה, 'אשרינו, אשרינו,

אשרינו, שיש לנו רבי כזה..."

אהה! רבינו, רבינו, רבינו...

אוי אשרינו, אשרינו, אשרינו... אשרינו...

אשרינו שיש לנו רבי כזה שהוא יכול לרפאות מחלות שאין להם רפואה, והוא יכול לרפאות תכף, כל המחלות! אוי, כל הישועות, כל מיני רפואות שלא היו מעולם!

אוי ווי, אוי ווי, אוי ווי, מה שהוא יכול לעשות עמנו ועם כל העולם, מי יכול לדבר! הוא נותן לנו בדבוריו הקדושים, הוא נותן לנו מתנות כאלה שלא היה מעולם, שלא נתגלה עדיין כלל בעולם, והכל לטובתנו, שיוכל לרפאות אותנו, להחיות אותנו, לחדש אותנו. מי יכול לדבר מה שיש לנו, אוי הרבי הרבי הרבי הרבי... כל העולם יצעקו: "הרבי, הרבי, הרבי, הרבי", כל העולם! אוי, רבי כזה...

נסים ונפלאות שיש בעולם הזה אור כזה - אי אפשר להבין, לא על חנם חיכינו כל-כך זמן על משיח צדקנו. משיח צדקנו יהיה תלמיד רבינו! (צוחק)...

אוי ווי, אוי ווי... כל הגדולים וכל הגאונים לא יודעים דבור אחד מרבינו. אם היו יודעים טיפה מן הים, כל העולם לא היה יכול לקבל אור כזה שמגלה לנו איך לחיות בכל רגע כל ימי חייו. הכל כתוב בכל דבור של רבינו ז"ל, כל העולם עם כל מה שחסר להם וכל הרפואות וכל הישועות, בכל דבור של רבינו! אם הוא כבר ישנו בעולם, יש כבר 'לקוטי מוהר"ן', 'לקוטי תפלות', 'לקוטי הלכות', יש כבר אורות כאלה, פלאות כאלה שלא נתגלה בעולם, רק רבינו הקדוש. הוא מרפא כל העולם, כולם, בדבור אחד.

אין פה לדבר מה שיש בדבור אחד של רבינו. אפילו אם נדבר כל ימי העולם - לא יספיק אפילו על דבור אחד שלו. זה כוח כזה, חכמה כזה שעדיין לא היה בעולם והוא יהפך והוא ירפא ויחדש.

אנחנו לא יודעים עדיין כלל מרבינו, אנחנו וכל העולם וכל הדורות העתידיים לבוא - עוד לא מספיק להשיג דבור אחד מרבינו!

כל העולם לא יודעים אפילו דבור אחד מרבינו, כל העולם, כל החכמים, כל הגאונים וכל הגדולים עם כל החכמה שלהם אין להם אפילו טיפה אחת מן הים הגדול מה שיש בדבור אחד מרבינו. לא יהיה להם זמן לדבר איזה דבור, לא יספיק הזמן לשבח לספר פלאות של דבור אחד מרבינו. ים, ים - לא מספיק להגיד אפילו על דבור אחד של רבינו. וכשהם ירגישו את זה ויראו בעיניהם מה שזה כל דבור של רבינו, 'הספורי מעשיות', 'הלקוטי מוהר"ן', 'הלקוטי הלכות', 'הלקוטי עצות', 'הלקוטי תפלות', מה שזה.. זה כוח וחכמה כזה חדש שעדיין לא נתגלה בעולם כלל. וכשהו יתגלה - יהיה עולם חדש!

יתגלה לנו עכשיו בדור הזה אור פלא כזה שלא היה מעולם כזה. עתיד לבוא לנו פלאות כאלה מן השמים, איש כזה שלא היה מעולם, שזה יאיר ויבהיר לנו כל התורה וכל החכמה.

לא על חנם היה הניגונים שלנו "אשרינו, אשרינו, אשרינו", על כל דבור ודבור צריכים לומר "אשרינו" כל מימנו וכל העולם, אשרינו שיש כבר אור כזה בעולם, פלא כזה. אוי אשרינו מה טוב חלקנו ומה נעים גורלנו ומה יפה ירשתנו. אשרינו, אשרינו, אשרינו...

(ההמשך יבוא)

עצות

אמת ואמונה הם בחינת אנפין נהירין, בחינת שמחה, ושל-כן זוכין לאריכת-ימים על-ידי-זה. ולהפך, שקר מקצר ימים, כי שקר הוא בחינת מיתה, אנפין חשוכין, עבודה זרה, רחמנא לצלן.

אמונה הוא אחרית הימים, כי עליה עומדים כל המידות, כי האמונה היא יסוד ושורש כל הקדושה. וכבר נתבאר למעלה שעל-ידי אמת באים לאמונה.

תפילה

... וזכנו אבינו אב הרחמן, ה' אלקים אמת, והיה בעזרנו שזוכה ברחמיך העצומים לאמת ואמונה. חוסה עלי ברחמיך הרבים והצל אותי מכל מיני כפירות ומכל מיני פגם אמונה, שלא יעלה בלבי שום הרהור ושום קשיא ושום עקמומיות שבלב עליך יתברך, ועל הנהגותיך, ועל צדיקיך האמתיים, ועל כשרי הדור האמתיים, ועל כל ספרי תורתך הקדושים והטהורים, ועל כל הדברים שבקדשה. רק אזכה להאמין בך ובצדיקיך האמתיים ובתורתך הקדושה ובכלליות עמך ישראל הקדוש, באמונה שלמה באמת בלי שום בלבול ונטיה כלל, ולא יעלה על דעתי שום הרהור עליהם כלל, ואזכה לעבד אותך תמיד באמת ובאמונה שלמה, עד שאזכה שיתגלה לי השגת אלקותך וידיעת רוממותך יתברך. ואזכה לחזות באור פני ה' לחזות בנעם ה' ולבקר בהיכלו". ויקים בי מקרא שכתוב, ומבשרי אחזה אלו-ה. שאזכה לחזות אלקותך ולהשיג גדלתך יתברך, ולהכיר עומתך בעולם הזה בעולם הבא, באמת ובאמונה שלמה כרצונך הטוב.

מכתב

(ספר אבני הנחל - חלק ב - מכתב טו)

לכבוד עצמי ובשרי, אשר חנן אותה ה' ונתן לו לב חכם ומבין להבין ולהכיר האמת האמתי היחידי בעולם הגנוז וצפון ונעלם מעין כל, שמוריד עצמו למטה למטה עד התהום ומעלה כל העולם, כל הנפשות. מעמקי תהומות תחתיות, מתכלית תכלית הריחוק, מתכלית הנשמות דגשמות, עד למעלה מן המקום. מבטן שאול תחתיות - למעלה מכל הרוחניות.

אם אמנם כעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים מחמת היסורים העצומים הקשים העוברים עלי, לא עליך, אך מעצם תשוקתך וכסופיך הטובים להתקרב ולהתקשר להצדיק האמת בשביל שיקרב אותך לה' יתברך ולתורתו, כי הוא עניין גדול ועצום ונשגב, אני נכסף ומשתוקק מאד מאד למלאות רצונך לכתוב לך דבורים אמתיים, על-כן זרזתי עצמי למלאות רצונך ולכתוב לך דבורים אמתיים, דברי אמת נפלאים ותמימים.

לא דבר קטן הוא מה שכתבתי עתה כי הוא נפלאות נוראות, עיני מצפות בכל עת להתקשר אתך, בטח בה' כי לא יעזב אותך. יהי ה' עמך ויחזק את לבבך שתוסיף בכל יום לחקק בלבך אור החסד חיים שמאיר עכשיו בעולם, כי חוץ מזה הכל הבל. הזהר לזכור בכל עת שיש לנו כתפיים רחבים לסמך עליהם, כי מה היינו עושים אם לא היה לנו כוח כזה ועצות כאלו, היה בלתי אפשרי לסבול מירורותא דעלמא מר ממוות שאי אפשר להמתיקו כי אם על-ידי הצדיק האמת. מה נשיב לה' אשר אנו זוכים לידע מהצדיק האמת יסוד העולם שהוא ממתיק המרירות של כל העולם כולו, ובוודאי החוסים בצלו ומתקרבים אליו - נמתק מהם המרירות הרבה יותר. אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לזה, ובזה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת.

מוקדש ל: יוסף בן קלרה, נינה ורוניק לואיז בת אסתר, שלמה בן תמר, קלרה בת עליה
שחרור מהכלא, רפואה שלמה, שלום בית וכל טוב...